

การประเมินทางการแพทย์ในผู้ป่วยสูงอายุสำหรับกันตแพทย์

Medical Evaluation of the Elderly Patients in Dental Practice

กองนารถ คำใจ
ภาควิชาศัลยศาสตร์ช่องปาก คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Thongnard Kumchai
Department of Oral Surgery, Faculty of Dentistry, Chiang Mai University

ชม.ทันตสาร 2545; 23(1-2) : 29-34
CM Dent J 2002; 23(1-2) : 29-34

บทคัดย่อ

การรักษาทางทันตกรรมในผู้ป่วยสูงอายุ ต้องอาศัย การวางแผนการรักษาและการจัดการที่เหมาะสม เนื่องจาก พนบโภคยาเกิดปัญหาทางการแพทย์ที่รุนแรงในอัตราที่สูง ทันตแพทย์ผู้ให้การรักษาจึงต้องมีความรู้เรื่องโรคทางระบบ ในบทความนี้จะนำเสนอหลักการประเมินผู้ป่วยที่ใช้ในการปฏิบัติซึ่งประกอบด้วย การซักประวัติทางการแพทย์ การตรวจร่างกาย และการตรวจทางห้องปฏิบัติการ โดยมุ่งเน้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้สูงอายุเป็นสำคัญ

คำสำคัญ: การประเมินทางการแพทย์ โรคทางระบบผู้ป่วยสูงอายุ

บทนำ

การรักษาทางทันตกรรมในผู้สูงอายุ จะพบปัญหาทางการแพทย์ (medical problems) ในอัตราที่สูงกว่าผู้ป่วยทั่วไป ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากในผู้สูงอายุจะเกิดปัญหาหลัก 3 ประการ ประการแรก คือ การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะต่างๆ ตามอายุ (age-related change) นำไปสู่การเกิดพยาธิสภาพแฝงอยู่โดยไม่แสดงอาการ (subclinical medical diseases) อีกประการหนึ่ง คือ การพัฒนาโรคทางระบบในผู้ป่วยสูงอายุได้อย่างน้อยหนึ่งหรือหลายโรค (multiple chronic medical diseases) และประการสุดท้าย คือ การได้รับยาการรักษาโรคหลายชนิด (multiple drug therapies)

Abstract

Proper dental management of the elderly patient is a challenge as chances for serious medical disorders are greatly increased. The dentist treating patients in this age group must be knowledgeable regarding medical diseases. This article will review the history, physical examination and laboratory investigation, highlighting those aspects of particular importance of the geriatric population.

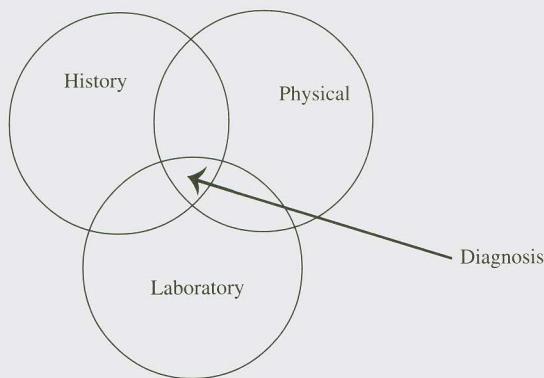
Key Words : Medical evaluation, medical diseases, elderly patient

ทันตแพทย์ผู้ให้การรักษาจึงต้องให้ความสำคัญในขั้นตอนการประเมินผู้ป่วย ตลอดจนต้องมีความรู้ในเรื่องพยาธิสภาพของโรคทางระบบที่พบบ่อยในผู้ป่วยสูงอายุ รวมทั้งผลของยาที่ใช้ในผู้ป่วยทั้งยาที่ได้รับเพื่อการรักษาโรคทางระบบและยาที่ใช้ในการรักษาทางทันตกรรม ข้อมูลที่ถูกต้อง และครบถ้วนจะนำไปสู่การวางแผนการรักษาและการจัดการที่เหมาะสมปลอดภัยได้

การประเมินผู้ป่วย

การประเมินผู้ป่วยประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ การซักประวัติ การตรวจร่างกาย และการตรวจทางห้อง

ปฏิบัติการดังรูปที่ 1 ในการซักประวัติทางการแพทย์ได้แก่ อาการนำ (chief complaint) ประวัติการเจ็บป่วยในปัจจุบัน (present illness) ประวัติทางการแพทย์ในอดีต (past medical history) โดยเฉพาะการทบทวนโรคทางระบบที่พบบ่อยในกลุ่มผู้สูงอายุและก่อให้เกิดปัญหาแทรกซ้อน กับการรักษาทางทันตกรรม ได้แก่ โรคทางระบบหัวใจร่วม หลอดเลือด โรคปอด โรคไต โรคเบาหวาน โรควัณโรค โรคข้ออักเสบ โรคมะเร็ง โรคความจำเสื่อม และการใช้ยาต้านเกร็จเลือด (anti platelet drugs) และยาต้านลิ่มเลือด (anticoagulants)

รูปที่ 1 หลักการประเมินผู้ป่วย

Figure 1 Medical evaluation

การซักประวัติทางการแพทย์ จะต้องมีความครอบคลุม 6 เรื่อง คือ โรคประจำตัวที่สำคัญ ประวัติการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ประวัติการได้รับการผ่าตัด ประวัติการแพ้ยาที่ได้รับ และสภาวะของโรคทางระบบที่ดำเนินอยู่ของผู้ป่วย ดังรูปที่ 2

Past Medical History

1. common medical diseases
2. medical treatment
3. surgical procedures
4. allergies
5. current medication use
6. current health problem

รูปที่ 2 ประวัติทางการแพทย์ที่สำคัญ

Figure 2 An outline of the past medical history

การซักประวัติทางการแพทย์ นอกจากเนื้อจากการสืบค้นหารโรคที่ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัย หรือรักษาไว้แล้ว อีกประการหนึ่งที่สำคัญคือการค้นหารายที่ยังไม่ได้รับการวินิจฉัยหรือรักษามาก่อน โดยสามารถใช้วิธีการทบทวนอาการตามระบบ (review of system) เรียงลำดับตามอวัยวะที่สำคัญ ได้แก่ ระบบหัวใจร่วมหลอดเลือด ควรซักถามถึงโรคหัวใจและโรคความดันเลือดสูง ระบบการหายใจ ควรซักถามถึงโรคปอดและโรคหอบหืด ระบบต่อมรั้ยรอยด์ ระบบประสาทให้ซักถามถึงอาการแขนขาอ่อนแรง และระบบภูมิคุ้มกันให้ซักถามถึงโรคภูมิแพ้ เป็นต้น

ประการต่อมา คือ การตรวจร่างกาย (physical examination) ทันตแพทย์สามารถทำการตรวจร่างกายเฉพาะส่วนที่จำเป็นและสามารถปฏิบัติได้ไม่ยุ่งยาก ได้แก่ การสังเกตสุขลักษณะของผู้ป่วยโดยรวม เช่น จากลักษณะการเดิน การใช้ล้อเข็น (wheel chair) การใช้สิ่งค้ำยันเพื่อการทรงตัวจะพบบ่อยในผู้ป่วยที่มีโรคหลอดเลือดสมอง (cerebrovascular accident) อาการเหนื่อยหอบเวลาพูดคุยจะพบได้ในผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้น (COPD) และโรคหัวใจเลือดคั่ง (congestive heart failure) สุขลักษณะผิวหนัง เช่น การพบการติดสี (pigmentation) ในผู้ป่วยได้รับ สเตียรอยด์ (steroid therapy) ผิวนังกร้านแห้งและขีดในผู้ป่วยโรคไตรายและผู้ป่วยที่ได้รับการฟอกเลือด (hemodialysis) การตรวจดูค่าสัญญาณชีพ (vital signs) ที่สำคัญ คือ อัตราชีพจร (pulse rate) หากพบอัตราชีพจรเร็ว (tachycardia) ควรนึกถึงโรคต่อมรั้ยรอยด์เป็นพิษ (hyperthyroidism) ความดันเลือด (blood pressure) เพื่อตรวจสอบ ภาวะความดันเลือดสูง การตรวจบริเวณตา เช่น การพูดอาการตาโป่ง (exophthalmos) ในผู้ป่วยโรคต่อมรั้ยรอยด์เป็นพิษ หรืออาการตีช้ำ (jaundice) พบรูปผู้ป่วยโรคไวรัสตับอักเสบ (viral hepatitis) และโรคตับแข็ง (liver cirrhosis) การตรวจบริเวณคอ โดยการดูขนาดและลักษณะของต่อมรั้ยรอยด์ การดูถุงโป่งพองของหลอดเลือด (neck vein distension) ในผู้ป่วยโรคหัวใจเลือดคั่ง การมีแผลผ่าตัด ส่วนล่างของคอจากการทำการผ่าตัดปลูกถ่ายหลอดเลือดหัวใจ (coronary artery by-pass graft surgery) นอกจากนี้สามารถตรวจดูแขน ขาอย่างง่ายเช่นดูการเคลื่อนไหว การอ่อนแรงของแขนขา เป็นต้น

Physical examination (regional) in dental practice

- The overall appearance
- Skin
- Eye
- Neck
- Extremities
- Vital signs

รูปที่ 3 การตรวจร่างกายเฉพาะส่วนสำหรับทันตแพทย์

Figure 3 An outline of the physical examination (regional)

รายละเอียดของการตรวจร่างกายเฉพาะส่วนที่ใช้เป็นแนวทางสำหรับทันตแพทย์มีดังนี้ (ดังรูปที่ 3)

การตรวจลักษณะทั่วไป

รูปร่าง การแต่งกาย การเดิน ระดับการรู้สติ สีหน้า อารมณ์ สดปัญญา ความร่วมมือในการตรวจ การพูดและเสียง ภาวะซีด (anemia) ดูสีของ conjunctiva ริมฝีปาก ลิ้น เยื่อบุช่องปาก เล็บ ฝ่ามือและผิวนังทั่วไป ภาวะดีช่าน ดูสี ของ sclera เยื่อบุและผิวนังทั่วไป ภาวะเขียว (cyanosis) ดูสีของริมฝีปาก ลิ้น เยื่อบุช่องปาก เล็บและผิวนังทั่วไป

การตรวจผิวนัง

ตรวจโดยดูสีผิว ความหนาบาง ความยืดหยุ่น ความแห้งหรือมัน และความพยายามอ่อนแรงของผิว แห่ง คิ้วและขน และรอยโรคต่างๆ ของผิวนัง

การตรวจตา

ตรวจดูอาการตาปโจน มองดูตาของผู้ป่วยจากด้านหน้า หรือด้านขวา หรือด้านซ้ายของใบหน้า ว่าลูกตาปโจนออกมาก เกินแนวระหว่างกระดูก Malar กับ Supraorbital ridge หรือไม่ ตรวจการมองเห็น การเคลื่อนของลูกตา และการปิด-เปิดเปลือกตา

การตรวจส่วนคอ

ดูว่ามีก้อนหรือรอยผ่าตัดหรือไม่ ถ้าสังสัยว่าก้อนที่คือจะเป็นต่อมบี้ร้อยต์ ลองให้ผู้ป่วยกลืนเพื่อดูว่าก้อนนั้นเคลื่อนตามการกลืนหรือไม่

การตรวจหลอดเลือดดำ jugular ซึ่งจะมองเห็นได้ต่อเมื่อผู้ป่วยมีหลอดเลือดดำนี้โป่งพอง ซึ่งพบได้ในผู้ป่วยสูงอายุที่มีโรคหัวใจเลือดคั่ง

การตรวจแขนขา

การตรวจเริ่มตั้งแต่การดูการเคลื่อนไหว การอ่อนแรงของแขนขา ซึ่งจะพบความผิดปกติได้ในผู้สูงอายุที่มีโรคหลอดเลือดสมอง อาการบวมนาํของบริเวณแขนขา พบได้ในโรคหัวใจเลือดคั่ง และโรคไตหายเป็นดัน

การตรวจค่าสัญญาณชีพ

การตรวจวัดค่าสัญญาณชีพในผู้ป่วยสูงอายุ เป็นสิ่งที่ทันตแพทย์ต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากมีความซุกของโรคทางระบบที่สำคัญและแสดงค่าสัญญาณชีพที่ผิดปกติ ได้แก่ โรคความดันเลือดสูง การเดินของหัวใจผิดปกติ โรคปอดอุดกั้น และโรคหัวใจเลือดคั่ง เป็นต้น

การตรวจชีพจร

ตำแหน่งที่นิยมตรวจชีพจรคือหลอดเลือดแดง radial ที่ข้อมือ ผู้ตรวจใช้นิ้วชี้นิ้วกลางและนิ้วนางของมือขวาคลำชีพจารหอดเลือดแดง radial ซึ่งอยู่ตรงร่องระหว่างกระดูก radius และเอ็นกล้ามเนื้อ flexor ถ้าไม่สามารถตรวจชีพจรที่หลอดเลือดแดง radial ให้ตรวจหลอดเลือดแดง ulnar หรือ brachial แทน นับการเต้นของชีพจรในหนึ่งนาทีและสังเกตว่าการเต้น慢或快 ถ้าชีพจร慢或快 อาจจับนาน 15 วินาทีแล้วคูณด้วย 4 แต่ถ้าไม่慢或快 ด้องนับจนครบหนึ่งนาทีและเปรียบเทียบกับอัตราการเต้นของหัวใจด้วย สังเกต amplitude และลักษณะของ wave ตำแหน่งที่สามารถตรวจลักษณะของ wave อีกแห่งหนึ่งคือที่หลอดเลือดแดง carotid

อัตราชีพจร ที่ปกติคือ 80-100 ครั้งต่อนาที

การตรวจอุณหภูมิร่างกาย

การใช้เทอร์โมมิเตอร์วัดอุณหภูมิโดยให้ผู้ป่วยคอมไถลิ้นเป็นวิธีที่สะอาดที่สุดและมีความแม่นยำดีพอ ก่อนอื่นสะบัดเทอร์โมมิเตอร์ให้ proximal ไปอยู่ในกระเพาะแล้วสอดเทอร์โมมิเตอร์ให้ลิ้นผู้ป่วย ให้ผู้ป่วยหุบปากและเอามือจับเทอร์โมมิเตอร์ไว้ หลังจากนั้น 2 นาทีจึงอ่านค่าอุณหภูมิ การมีไข้ (fever) ใช้ค่าอุณหภูมิที่มากกว่า 37.3°C ในกรณีที่วัดก่อนเที่ยงวันและค่าที่มากกว่า 37.8°C ในกรณีที่วัดหลัง

เที่ยงวัน

ในกรณีที่ผู้ป่วยอมเทอร์โมมิเตอร์ไม่ได้ เช่น ผู้ป่วยไม่รู้สึกหรือไม่ร่วมมือ ให้วัดอุณหภูมิโดยสอดเทอร์โมมิเตอร์ที่ได้รักแร้

การตรวจการหายใจ

นับจำนวนครั้งที่ผู้ป่วยหายใจใน 1 นาที สังเกตการหายใจว่าสม่ำเสมอหรือไม่ หายใจหนบลึกหรือตื้นกว่าปกติ มีเสียงหายใจผิดปกติหรือไม่ ลมหายใจมีกลิ่นผิดปกติหรือไม่ สังเกตอาการแสดงที่เกิดจากการหายใจเข้าลำบาก เช่น ซ้างจมูกบาน กล้ามเนื้อช่วยหายใจหลเดกรีง (ที่สำคัญคือ sternocleidomastoid scalenus, และ trapezius) และลักษณะบุ๋มที่บริเวณเหนือ sternum ให้平らร้า ช่องที่โครง และลิ้นปี่ ส่วนผู้ป่วยที่มีการหายใจออกลำบากมักจะอยู่ท่านั่ง มือจับขอบเตียงหรือพนักเก้าอี้ เพื่อตึงกล้ามเนื้อหัวไหล่และใช้กล้ามเนื้อ latissimus dorsi นอกจากนี้ สังเกตด้วยว่าใน การหายใจผู้ป่วยใช้กล้ามเนื้อทรวงอกหรือบังลมแต่เพียงอย่างเดียวหรือไม่ ในผู้ป่วยสูงอายุ โรคทางระบบที่พบผลการตรวจการหายใจมีความผิดปกติ ได้แก่ โรคหัวใจเลือดคั่ง โรคปอดอุดกั้น และโรคหอบหืด เป็นต้น ค่าปกติของอัตราการหายใจคือ 14-20 ครั้งต่อนาที

การวัดความดันเลือด

ตามปกติจะวัดความดันเลือดในท่าผู้ป่วยนั่งหรือนอนพับ cuff ของเครื่องวัดความดันเลือดครอบดันแขนตรงเหนือข้อพับข้อศอก ให้ผ้ายางของ cuff อยู่ทางด้าน anterior ของแขนในระดับเดียวกับหัวใจ และ cuff เรียบตึงพอตีบีบลูกยางให้ความดันใน cuff เพิ่มขึ้นจนไม่สามารถจะคลายชี้พจร brachial หรือ radial ได้ แล้วค่อยๆ ลดความดันลงจนคลายชี้พจรได้อีกครั้ง อ่านค่าความดันทันที ซึ่งจะเป็นค่าความดันเลือด systolic การตรวจโดยการคลำนี้เพื่อหลีกเลี่ยง auscultatory silent gap ที่อาจเกิดขึ้นถ้าวัดความดันเลือดโดยการฟังอย่างเดียว ซึ่งจะทำให้ได้ค่า systolic ต่ำกว่าจริง หลังจากนั้นวัดความดันเลือดอีกครั้งโดยใช้ chest piece ของเครื่องฟังวัวแบบบนหลอดเลือดแดง brachial ที่ข้อพับข้อศอก บีบลูกยางให้ความดันใน cuff สูงเกินระดับ systolic ที่วัดได้โดยการคลำ แล้วค่อยๆ ลดความดันลง ฟังเสียง Korotkoff เมื่อได้ยินเสียงแรกให้อ่านค่าความดันซึ่งจะเป็นค่าความดันเลือด systolic และอ่านค่าอีกครั้งเมื่อเสียงหาย (phase 5) ซึ่งจะเป็นค่า diastolic

การแปลงค่าความดันเลือดเพื่อใช้แบ่งชนิดของความดันเลือดสูง โดยใช้กับผู้ที่มีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การแบ่งชนิดของความดันเลือดสูง

Table 1 Classification of Blood Pressure

Categories	Systolic (mmHg)	Diastolic (mmHg)
Optimal	<120	<80
Normal	<139	<85
High-normal	135-139	85-89
Hypertension		
Stage 1	140-159	90-99
Stage 2	160-179	100-109
Stage 3	180	110

ประการสุดท้าย คือ การตรวจทางห้องปฏิบัติการ (laboratory investigation) ซึ่งโดยปกติการรักษาทางทันตกรรมจะมีข้อบ่งชี้ที่ต้องอาศัยการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่น้อย ยกเว้นกรณีผู้ป่วยที่ต้องการรักษาทางศัลยกรรมอย่างไรก็ตามทันตแพทย์ทั่วไปควรมีความรู้ในการส่งตรวจและการแปลงทางห้องปฏิบัติการที่สำคัญ เพื่อใช้ประโยชน์ทำให้ได้ข้อมูลสภาวะของโรค และพยาธิสภาพในผู้ป่วยได้มากขึ้น การตรวจทางห้องปฏิบัติการที่สำคัญ ได้แก่ การตรวจเลือด (complete blood count) การตรวจสูบกลไกการห้ามเลือด (coagulation studies) ซึ่งจะใช้ในกรณีผู้ป่วยที่สังสัยหรือมีปัญหาภาวะเลือดออกและหยุดยาก (bleeding disorder) และผู้ป่วยที่ได้รับยาต้านเกร็จเลือดหรือยาต้านลิ่มเลือด ในปัจจุบันการรักษาทางการแพทย์ การใช้ยาต้านลิ่มเลือด และยาต้านเกร็จเลือดมีสูงขึ้น โดยเฉพาะผู้ป่วยที่มีปัญหาภาวะลิ่มเลือดหลุดอุดหลอดเลือด (thromboembolism) ได้แก่ โรคหลอดเลือดสมองและกล้ามเนื้อหัวใจตายเหตุขาดเลือด (myocardial infarction) นอกจากนี้จะพบการใช้ยาในกลุ่มนี้ได้ในผู้ป่วยที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะ (organ transplantation) โดยเฉพาะการปลูกถ่ายไต ซึ่งพบได้มากในกลุ่มผู้สูงอายุ ทำให้ทันตแพทย์ต้องใช้การตรวจหรือการแปลงในการตรวจสูบความผิดปกติของกลไกการห้ามเลือดในกลุ่มผู้สูงอายุมากขึ้น (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าปกติของการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่ใช้บ่อย; การตรวจเลือดและการตรวจสอบกลไกการห้ามเลือด
Table 2 Normal values for commonly laboratory tests;
Complete blood count and Coagulation studies

Tests		Normal values
Complete Blood Count	White Blood Cell Count	4,500 to 11,000/ μ L
	Platelet Count	150,000 to 400,000/ μ L
	Hemoglobin	14 to 18 gm/dl (men) 12 to 16 gm/dl (women)
	Hematocrit	40% to 54% (men) 37% to 47% (women)
Coagulation Profile	Prothrombin Time (PT)	10.5 to 12.5 seconds
	International Normalized Ratio (INR)	1.0
	Partial Thromboplastin Time (PTT)	24 to 45 seconds

ในการประเมินผู้ป่วย หากทันตแพทย์สามารถทำครบถ้วนทั้ง 3 ประการดังกล่าวจะสามารถได้ผลการประเมินผู้ป่วยที่ครอบคลุมทั้งโรคทางระบบที่ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยแล้ว และโรคที่ยังไม่ได้รับการวินิจฉัยมาก่อน

การวางแผนการรักษา

แนวทางการให้การรักษาทางทันตกรรมในกลุ่มผู้สูงอายุพิจารณาจากผลการประเมินทางการแพทย์ที่ได้กล่าวมาแล้วนี้มากำหนดแผนการรักษาที่เหมาะสมและปลอดภัยแก่ผู้ป่วยในแต่ละราย อย่างไรก็ตามทันตแพทย์สามารถประยุกต์ใช้แนวทางที่กำหนดโดยสมาคมวิสัญญีแพทย์ประเทศไทยหรืออเมริกา (American Society of Anesthesiologists) ได้จัดแบ่งผู้ป่วยตามสภาวะของสุขภาพร่างกายออกเป็น 5 ประเภท (ตารางที่ 3)

โดยทั่วไปผู้ป่วยที่จัดอยู่ในประเภท 1 หรือ 2 สามารถให้การรักษาทางทันตกรรมทั่วไปได้ อย่างไรก็ตามในผู้ป่วยที่จัดอยู่ในประเภท 2 จะมีข้อจำกัดในงานรักษาที่ยุ่งยากซับซ้อน งานรักษาที่ต้องใช้เวลานานต่อครั้ง รวมทั้งต้องระวังเรื่องความวิตกกังวลของผู้ป่วย ผู้ป่วยที่จัดอยู่ในประเภท 3 จะมีข้อจำกัดในการให้การรักษามาก ควรพิจารณาเลือกให้การรักษาทางทันตกรรมที่จำเป็น และใช้ระยะเวลาสั้นในแต่ละครั้ง มีการควบคุมความวิตกกังวลที่จะเกิดแก่ผู้ป่วยทั้งก่อนและระหว่างการให้การรักษา การเฝ้าตรวจสอบค่าสัญญาณชีพก่อนทำ ระหว่าง และภายหลังการรักษาเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ สำหรับผู้ป่วยที่จัดอยู่ในกลุ่ม 4 หรือ 5 โดยทั่วไปไม่มีความจำเป็นในการให้การรักษาทางทันตกรรมหากจำเป็นต้องให้การรับมือดูแลเงินครัวทำในโรงพยาบาล

ตารางที่ 3 การจัดแบ่งประเภทผู้ป่วยตามสุขภาพร่างกายโดย ASA
Table 3 American Society of Anesthesiologists Physical Status Classification

ASA Class*	Patient Description	Clinical Examples	Clinical Management
1	A normal healthy patient	No organic, physiologic, biochemical, or psychiatric disturbances; treatment is for localized disorder	Routine care
2	A patient with mild systemic disease	Controller essential hypertension, pronounced obesity, psychiatric disturbance	Routine care, but procedural stress and length of appointment limited
3	A patient with severe systemic disease that is nonincapacitating	Severe diabetes mellitus, congestive heart failure, chronic obstructive pulmonary disease	Strict limitation of complex procedures; careful control of procedural stress
4	A patient with an incapacitating systemic disease that is a constant threat to life	Acute myocardial infarction, advanced pulmonary, cardiac, hepatic, or renal insufficiency	Emergency or palliative care, usually in a hospital
5	A moribund patient who is not expected to live 24 hours with or without operation	Uncontrolled massive internal bleeding; rapidly progressing cardiac insufficiency with renal failure	Emergency life support only

บทสรุป

เป้าหมายสำคัญในการประเมินทางการแพทย์ผู้ป่วยก่อนให้การรักษาทางทันตกรรม เพื่อประเมินสภาพความแข็งแรงของสุขภาพร่างกายของผู้ป่วย นำไปสู่การเตรียมพร้อมผู้ป่วยเพื่อลดอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างและหลังรักษา ทันตแพทย์ควรใช้ความรู้ในการประเมินทางการแพทย์แก่ผู้ป่วยอย่างครอบคลุมและถูกต้อง มีการพัฒนาฝึกฝนทักษะในขั้นตอนต่างๆ ดังแต่การซักประวัติ การตรวจร่างกาย และการตรวจทางห้องปฏิบัติการ จะทำให้ทันตแพทย์สามารถปฏิบัติงานให้การรักษาทางทันตกรรมโดยเฉพาะแก่กลุ่มผู้ป่วยสูงอายุได้อย่างมั่นใจและปลอดภัย

เอกสารอ้างอิง

- Anthony S.Fauci. *Harrison's principles of internal medicine* 14th edition, 1998
- Christine DL, Dennis WJ. Medical history and Risk assessment. *Dent Clin North Am.* 1997; 41: 669-679
- Drinnan AJ. Medical condition of importance in dental practice. *Int Dent J* 1990; 40:206-210.
- Felder RS, Millar SB. Dental care of the polymedication patient. *Dent Clin North Am* 1994; 38 : 525 - 536.

5. Guy SS. Patient assessment and preventive measures for medical emergencies in the dental office. *Dent Clin North Am.* 1999; 43 : 383-400
6. Kilmartin CM. Managing the medically compromised geriatric patient. *J Prosthet Dent* 1994; 72 : 492-499.
7. Latham LB. Preanesthetic evaluation. *Dent Clin North Am.* 1999; 43 : 217-229.
8. Leonard GG. Clinician's pocket reference 7th edition 1993
9. Martin SG. Evaluation of the elderly patient. *Dent Clin North Am.* 1989; 33 : 51-58
10. Rob B, Nora EM. Physiologic changes in the elderly. *Dent Clin North Am.* 1997; 41 : 651-668
11. Scott DS, Mechael G. Dentistry in the operating room. *Compend Dent Cont Ed.* 1997; 18: 614-624

ขอสำเนาบทความที่:

รศ.กพ. ทองนารถ คำใจ ภาควิชาศัลยศาสตร์ช่องปาก คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 50200

Reprint requests:

Assoc. Prof. Thongnard Kumchai, Department of Oral Surgery, Faculty of Dentistry, Chiang Mai University Chiang Mai, 50200